

бъде и величав „пантеон“ на онези отрицателни емоции, чувства, оценки и нагласи към неговата личност, които да увековечават индиферентността, безразличието, омаловажаването, подценяването, оскърблението, деперсонализирането и др. под. на неговата личност и човешка индивидуалност, стойността от присъствието му и т. н.

Тишината обаче има и друго смислово измерение, друг, полярно натоварен функционален заряд. Тя може да приковава във и чрез себе си спотаения дъх, развълнуваната, жадуваща и очакваща нещо душевност, концентрираното внимание, фокусираната възискателност, добронамерената предразположеност, безмълвното възхищение, онемелия възторг, негласното одобрение, мълчаливото преклонение, дискретното признание, тихото насърчение, вцепняващия прехлас и т. н.

Ето така тази полярна или по-точно биполярна формула на тишината има своите интимни социалнопсихични проекции и „звучения“ в душевността и на цирковия артист, и на циганина (независимо дали става дума за присъствието му като публика или като всекидневно изявяващ се субект). Защото за артиста е важно получаването на този втори тип тишина, на тишината с позитивно санкционираща инвенция и интенция, както и преодоляването и избягването на първия, който вече е индикатор за други нейни качества или недъзи.

**В исторически и актуален ракурс и циганинът (като род и индивид) винаги се е стремил към подобна цел. Тоест да преодолее и разкъса силовото поле на тишината около собственото си историческо и социално присъствие и признание от първия тип и да декодира своята битност и душевност поне с тишина от втория тип.**

Но тишината не е вечна в тези ситуации. Нейната преходност е осъдена на замяната ѝ от шума, който също е полисемантичен. Защото един вид е онзи шум, който е отражение и продукт на вилнеещия протест, на мултиплициращия се негативизъм, на разюздания остракизъм, на безмерната неуважителност и демонстративното безразличие. И съвсем друг е шумът на аплодисментите, на позитивната акустична и звукова санкция, на добронамереното одобрение и основателното чистосърдечно признание, на искреното уважение към постижимостта на невероятното и постижимото от малцина други.